

ФАКУЛТЕТ УМЕТНОСТИ
УНИВЕРЗИТЕТА У ПРИШТИНИ
ЗВЕЧАН - КОСОВСКА МИТРОВИЦА

ИЗЛОЖБА УМЕТНИЧКИХ ФОТОГРАФИЈА

Jacques Rouquette

10. 03. - 21. 03. 2016. године

ГАЛЕРИЈА ФАКУЛТЕТА УМЕТНОСТИ
КОСОВСКА МИТРОВИЦА

Jacques Rouquette

Званични фотограф Светског првенства у војни кола са једрима (Француска)
Фотограф парка Бурбансе (Француска)
Члан и оснивач Међународног клуба савремених фотографа и уметника.

Члан и оснивач Друштва за истраживање и развој слике и звука.
Добитник више признања од којих треба издвојити Награду за креативност у Рену (2004).

Изложбе у Рену, Редону, Ниму (позив Града, Сосијете Женерал-а),
Ла Гасилију (Off festi-val), Понтивију, Дол де Бретанџи...

Аутор више дела, од којих се издвајају Ante mortem (2003), Замишљен парохјални посед у месту Vivier-sur-Mer (2007), О милости и ватри...
Стваралац и директор Међународног месеца еклектичке фотографије у Дол де Бретанџи (девета едиција 2012).

Директор фотографске праксе "владање фотографским апаратом у служби погледа"
Члан Фотографске Федерације Француске.

jarouproduction.com
jarouquette@mac.com

Жак Пуасено (Jacques Poissenot), критичар, је написао: "Жару се труди да прикаже кориду на другачији начин тако што задржава само фотографију - слику, која отвара пут небројеним тумачењима, на којој се мешају сам чин борбе и плес, свети ритуал и еротизам, спољна светлост и унутрашњи одсјај."
"Посматрати све ове фотографије значи заронити у необашљиву опijenост коју изазива вртлог, ти отрчачи који својим покретима обузимају бика, тело поредора који се зауставља, као заљубљен је приликом у своју жртву, као права богомољка која се спрема да поведе мужјака од тренутка када ово тело није више обична грдосиња, већ тело бика који трчи за привиђеним, а то је могућност преживљавања, која не постоји! Управо ту се уочава аутентичан уметнички поступак: око не види само тренутну ситуацију која му се нуди, већ је способно да одгонетне шта је то што чини естетску садржину исте; оно не схвата само боје и облике који се чини пред њим, већ саме основе као и оно што те облике и боје чини лепим. Жак Рукет (Jacques Rouquette) не треба да их поново ствара у миду своје лабораторије, он их замишља истовремено док их фотографише и на тај начин нам нуди у исто време егзистенцију и есенцију. Резултат је запањујући: практично се не налазимо више у домену фотографије, већ у домену сликарства, такозваног живог сликарства!"

Mark Desene (Mare pesceneix), доктор историје уметности описује га као фотографија, једнако свестраног и непредвидивог. У праву је! «Жару (Jagou)» се бави репортажом у истој мери као и пејзажом, улицом или портретом, а због порекла, које води из Нима, места познатог по борби са биковима, веома рано се посветио фотографисању кориде.

Да би је видео, увек изнова, као уметност покрета, лишена сваке врсте агресивности, да би из ње сачувао само храброст обе стране и синкретичку лепоту суочавања - **Жан Дестрак (Jean Destrac)**, критичар

Посматрати кориду као уметност, одлучан је став, али и начин на који је Жару посматра, по угледу на филозофа Франсиса Волфа (Francis Wolff) – шеф одсека за филозофију Високе Нормалне школе, који у свом делу "Филозофија кориде" пише: Битка без уметности не би била ништа друго до варваризам и шта би била уметност без битке него празнина без смисла...

Корида даје облик грубој материји, употпуњава је присуством бика, кроз комбинацију лепог и њему супротног, она ствара страх од смрти... Међутим, она не тежи лепоти, која представља једну од доминантних естетских вредности торемакије, сам чин односно начин борбе.

Представљена изложба је поглед, есеј о прочитаном - написаном о овој врсти борбе. Истраживање естетизма све до узвишеног које се опажа кроз пролазна дела... Са мером, претерано... Последњи тренуци и апотеоза живота једног бика, живота коме не бисмо желели видети крај...

Силви Голве (Sylvie Golvet), доктор књижевности, коју нису освојиле чари кориде, у фотографијама види само боје, живе боје у покрету. И као закључак наводи: "Овде је уметност успела да нас натера да поверујемо да се може избећи смрт."

Ален Госен (Alain Gaussin), композитор савремене музике, у Жаруовим фотографијама види замишљену кореографију, пуну одсјаја и светлости, која додирује нешто дубоко у нама, и чини да исплива нешто несвесно и противуречно, сачињено од мистерија и ениги које се враћају давним временима.

